

Trešā diena: Taisnīgais

Līdzīgi kā Mariju bieži dēvē par „žēlastības pilno”, Jāzēpu par „taisnīgo vīru”, evaņģēlists Matejs saka: „Jāzeps, viņas vīrs, būdams taisnīgs...” (Mt 1, 19)

Tā sauca katru Izvēlētās tautas pārstāvi, kurš ievēroja ne vien desmit Dieva baušļus, bet arī sešus simtus trīspadsmit Likuma priekšrakstus.

Lai varētu saprast šo garīgumu, ir nepieciešams iepazīties ar savstarpēji saistošiem diviem jēdzieniem, proti: *cadik* – taisnīgs un *chasic* – reliģisks vai dievbijīgs. Jāzeps, būdams taisnīgs un dievbijīgs, ir vīrs, kurš ievēro likuma priekšrakstus kā acu raugu; vīrs, kurš paļaujas uz Dievu, savas tautas vēstures gaitu autoru. Jāzēpa taisnīgums ir pielīdzināms evaņģēlista Lūkasa aprakstītajam Elizabetes un Zahārija taisnīgumam, jo „bija taisnīgi Dieva priekšā un nevainojami pildīja visus Kunga baušļus un noteikumus” (Lk 1, 6).

Tātad Jāzeps ir uzticīgs un dedzīgs vīrs, kurš nokļūst sarežģītajā dzīves situācijā: viņa izredzētā ir stāvoklī, bet viņš uzticīgi ievēro Likumu. Šādos gadījumos priekšraksti bija viennozīmīgi skaidri: sieviete, kura ir kļuvusi grūta no cita vīrieša, nevis sava līgavaiņa, bija jānomētā ar akmeņiem (sal. At 22, 20-21); gadījumos, kad bija neuzticīga vīram pēc sanāksšanas kopā, tāda būtu jāsoda ar nāvi nožņaudzot.

Likums, kuru Jāzeps priekšzīmīgi ievēro, liek viņam publiski apsūdzēt savu neuzticīgo sievu un pirmajam mest ar akmeni. Valdīja pārliecība, ka, tādā veidā atbrīvojoties no grēcinieces, vīrs atbrīvojas arī no ļaunuma. Runa ir par Jāzēpa un viņa dzimtas labo slavu: nogalināšana goda aizstāvēšanas dēļ ilgi bija sabiedrības atbalstīta un to atcēla ļoti vēlu – uzskatīja, ka, ja negodu šķīsta ar asinīm, tad tādā veidā atjauno dzimtas godu vietējās sabiedrības priekšā.

Tas kļūst arī par Jāzēpa nemiera un bezmiega iemeslu dienu un nakti.

Fakti liecina, ka viņš risina šo dilemmu ar kompromisa starpniecību, lai saglabātu tīru sirdsapziņu Likuma priekšā un vienlaicīgi neapsūdzētu iemīļoto. Par laimi viņa nemieru pārtrauc Kungs. Jāzeps ievēro Kunga eņģeļa ieteikumus un tiek mīlestības vadīts. Tā radušos situāciju sakārto Dievs.

Jāzeps kļūst par ticīga cilvēka piemēru, kurš katru situāciju risina ar Dieva padomu ievērošanu, ļauj Dievam izmeklēt savu sirdi, vai precīzāk, ļauj Dievam sevi „izprovocēt” jeb izaicināt.

Taisnīgais mēdz apzināties iespēju ikdienas notikumos saskatīt jaunu attiecību dimensiju ar Dievu, tajā smelties jaunu sparū un iegūt stingru pārliecību. Būt taisnīgam nenozīmē labuma mērīšanu ar *cik*, *kā* un *kam* mērvienībām, bet gan nozīmē gatavību pieņemt Dieva vārdus un Viņa vaiga meklēšanu, kas brīžiem mūs pārsteigs un izaicinās garīgajai cīņai.

Jāzēpa gadījumā ir iespējams novērot briedušas personības piemēru, kad cilvēks saglabā cieņu pret tradīciju, bet vienlaicīgi ir iekšējās brīvības vadīts. Tas nav pretrunā ar Toras jeb Mozus grāmatu patiesā vēstījuma nodrošināšanu caur Likuma un Dieva atklāsmes iepazīšanu.

Tora kļūst par ceļu uz Radītāja mīlestību kā katras Viņa darbības iemeslu, Viņa vēlmi būt kopā ar savu radību, jo Vārds dāvā pestīšanu.

Jāzēp, tavs cilvēciskais taisnīgums ļāva tev kļūt par Taisnīgā priekšzīmīgo aizstāvi; Aizstāvi Tam, kurš neko ļaunu nav darījis, vēl vairāk, uzņēmās uz sevi pasaules grēkus, lai iestātos taisnība (sal. Mt 3, 15).